

Prædiken 1. søndag efter trinitatis 2014

Spis, drik og vær glad – tænkte den rige mand som havde samlet sig gods og guld – og hvad hjalp det så – når manden med leen kom og hentede ham førend han kunne nå at nyde sit jordiske gods. Og hvad nytter det at have samlet jordisk gods – hvis man ikke er rig hos Gud! Jo – den lignelse er jo ganske let at forstå – Memento mori - husk du skal dø.

Men egentlig handler dagens tekst mere om ham der vil have Jesus til at sørge for – at hans bror skiftede med ham. Dagens læsning handler således om manglende næstekærlighed – om at være sig selv nok. Og et sådant menneske kan ikke elske Gud!

Et menneske som i manges øjne blev betragtet som et gudløst menneske – og som et menneske der havde nok i sig selv - var rejsekongen Simon Spies.

De fleste kender nok hans motto for sit rejsebero: Spies rejs og vær glad – og det er jo en let omskrivning fra dagens tekst – af den rige mands drøm om - at nu - er tiden inde til at: spise, drikke og vær glad.

Jo Simon Spies kunne sin børnelærdom – hans mor Emma var en streng dame – og ud i bibelsk kunden var Simon godt opdraget.

Han gik med en stor Guldkæden om halsen – og spøgefulgt forklarede han – at den egentlig var en glorie - men at han ikke rigtigt kunne få den til at blive hængende over sit hoved.

I mine yngre dage var jeg billedkunstner – og jeg lærte personligt Simon Spies at kende – da jeg manglede penge til min første store separatudstilling på Charlottenborg i 1974. Jeg fik foretræde for ham – oppe på hotel Merkur – hvor han havde sit kæmpe kontor på 1. sal. Han lyttede til mig og vi talte sammen i en times tid – så tog han et bundt 500 kr. sedler op af inderlommen og stak mig 1000 kr. – med ordene: Penge

har det ikke godt når de ikke bliver brugt - Husk at inviter mig til ferniseringen.

Siden hen – da jeg en overgang var tennisinstruktør – ja så fik jeg lov til at spille med mine elever på hans tennisbane der hang i 2. sals højde på gårdsiden af Hotellet. 'Jeg bruger den jo ikke så tit – og så kan min mor få fornøjelse af at se jer spille' var hans ord. Hans mor havde han nemlig installeret på Hotellet – hvor hun blev passet og plejet – og der gik ikke en dag hvor han ikke besøgte hende. Og hun var ham en hård kritiker – og Simon viste at han var en synder – for det sørgede hans mor for at han ikke skulle være uvidende om!

I Simon Spies lærte jeg et menneske at kende – som havde empati for sine medmennesker – et menneske der ikke havde nok i sig selv. Men som bekymrede sig om andres tarv. Men han var også et ensomt menneske – et menneske som mange af dem han gjorde godt – bag hans ryg kun viste ham foragt.

Da han fandt ud af at Glistrups skatteregnskab for hans koncern – udelukkende gik ud på at unddrage samfundet retmæssige skattekrone – herunder kirkeskatten – så slog han i bordet og sagde stop – skrev en check på små 30 millioner kr. og betalte sin skyldige skat – for han var samfundsbevist! Det skylder man fællesskabet – var hans ord.

Da han viste at døden nærmede sig – havde han ingen anden udvej end at gifte sig – og derved give sin virksomhed mulighed for at fortsætte – uden at det skulle komme til at gå ud over alle hans hundredvis af ansatte – han ville sikre dem!

Vel lavede Simon Spies mange ting som kunne forarge borgerskabet – også ting som han fortrød – ting som blev hængende ved ham – selv her længe efter hans død.

Sådan er det med et eftermælet – vi forgaber os i synderen og ser ikke mennesket – ser ikke vores næste i hende eller ham! Men da må Jesu ord om - at den der er ren - kaster den første sten – runge temmelig hult i øret!

Hvad vil dagens læsning så egentlig sige os? For selve lignelsen om den rige mand fortæller os jo kun noget som vi godt ved – nemlig at vi er til på godt og ondt - og er underlagt døden. At vi er fortabte i os selv.

Da vil dagens læsning på trods af os og vores fortabthed – sig til dig og mig – at alt det jordiske gods – vi tager til os som vor ejendom – slet ikke er vor ejendom fra begyndelsen af. ”For tomhændet kom vi til verden, og tomhændet skal vi gå ud af den igen”. Her findes ingen studehandel. Det var lige netop det - manden der ville skifte med sin broder ville.

For han ville bruge loven og livet for egen vindings skyld – han ville hytte sit eget. Hans broder var for ham ikke hans næste.

Og hvem er så din bror eller søster? Og svaret er: Det er enhver! Også den du foragter. Det er ham eller hende der forarger dig. Det menneske du ikke vil være ved.

Det er i din næste du ser Gud her i denne dødelige verden – her hvor alt skal forgå – og kan du ikke elske og tilgive din næste – så giver du ikke det videre du selv har fået – nemlig at Gud elsker og tilgiver dig. Da efterlever du ikke Jesu ord: I skal elske hinanden, ligesom Gud har elsket jer!

For den der tror at han kan elske Gud – men samtidig foragter sin bror eller søster – elsker ikke Gud.

Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder og søster – for elsker du ikke din næste som dig selv – hvordan skal du så kunne elske Gud som du ikke har set?

Og da er det – det onde – der er din fyrste. For Guds rige er dér hvor kærligheden bor. For Gud er kærlighed! Amen